

Forvejen fra, hvad Kommunen havde betinget sig, og hvad der var forelagt Kommunen i Overenskomsten. Det er jo ikke sandsynligt, at Kommunen skulde være tilfreds med en Forandring heri, som ganske sikkert er stillet af det ærede Medlem, og saa efter hans Motivering, for at gøre Overenskomsten mindre fordelagtig for Kommunen.

Naar vi saa tage Endringsforslag under Nr. 7, skal jeg aldeles ikke komme ind paa Hensigtsmæssigheden af det Arrangement, som der tilfjgtes. Det er der blevet talt meget om i et foregaaende Møde, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at det har været alvorlig Genstand ogsaa for Forhandling i den Kommission, der har givet Grundlaget for dette Forslag. Der har man paa ingen Maade været blind for Hensigtsmæssigheden af at benytte en større Del af Fællederne til Sportsplads for Fremtiden, og det er jo ogsaa tilfjgt med de 34½ Tdr. Land, der ikke kunne bygges. Naar der imidlertid nu foreligger en Overenskomst, som Folketinget, er gaaet ind paa, og som er sin Afslutning nær, er det da at vente, at Kommunen fra den Del af Areal, den faar, skulde ville fradrage 40 Tdr. Land til Anvendelse udenfor den Hensigt, som den har haft med den hele Ordning, saaledes at det skulde være en Ubang for den at anvende saadanne 40 Tdr. Land i et Djiemed, der ligger ganske uden for Overenskomsten, og med Hensyn til hvilket man ikke i den nedsatte Kommission har kunnet komme til et lignende Resultat? Jeg tror, at hvis vi, for at rette paa Redaktionen af Forslaget, sende det tilbage til Folketinget, saa vide vi ikke, om vi saa det tilbage igen til os, og sende vi det tilbage til Kommunalbestyrelsen navnlig med den Forandring, der foreslaas under Nr. 7, saa er det min Overbevisning, at Kommunalbestyrelsen ikke gaar ind paa det. Den har ingen Anledning dertil efter de Forhandlinger, der ere førte i Forvejen, og de Indrømmelser, der fra begge Sider ere gjorte i den Retning, ogsaa fra Kommunalbestyrelsen. Om det ærede Medlem har en nok saa fuld Overbevisning om, at Kommunalbestyrelsen gaar ind derpaa med Ryshaand, saa kan dog maaske ogsaa min Overbevisning, efter det Kendskab jeg har til denne Sags hele Forløb, gælde noget, naar jeg siger, at det er min fulde Overbevisning, at med Endringsforslagets Vedtagelse er den Overenskomst, som nu er bragt saa vidt, fastet til Sorden. — Jeg vil derfor meget tilraade, at man nu afslutter denne Sag, og at man ikke vedtager noget af de stillede Endringsforslag. Jeg tror ikke, at det er nogen Nødvendighed for Sagen, at noget af

dem bliver vedtaget, men med Vedtagelsen af Nr. 2 og Nr. 7 vilde jeg betragte Sagen som fuldstændig fastet tilbage paa sit første Standpunkt, og det Arbejde, der nu er gjort i flere Aar, og navnlig Kommissionens store Arbejde af de vidtløftige Forhandlinger i Folketinget, som ganske spildte. Jeg tilraader derfor at vedtage Overenskomsten, saaledes som den forelaa ved 1ste Behandling, og saaledes som den nu skal finde sin Afslutning ved 2den Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg maa ligesom det ærede Medlem tilraade ikke at vedtage de foreslaaede Endringsforslag, men at blive staaende ved Overenskomstens Ordlyd, som den er affattet i Folketinget, og som den forelaa her ved 1ste Behandling. Det forholdes sig jo for det første saaledes, at jeg for mit Vedkommende har en ganske overordentlig stor Interesse i, at Sagen bringes til Ende nu og ikke udskydes yderligere, i Stedet for, at det som det ærede Medlem der først talte, antydede, kunde være mig temmelig ligegyldigt. Grunden, hvorfor det er mig af Bigtighed, vil jo fremgaa af Kommissionensbetænkningen, som ledsagede det oprindelige Forslag, thi dert staar meget klart og bestemt udtalt dette, at Kommissionen ikke kan arbejde videre paa de mange og forskellige Opgaver, som dels allerede have været den forelagte, dels ventelig ville blive den forelagte, for dette Spørgsmaal er afgjort. Ganste særlig har det Betydning for mig med Hensyn til Frederiks Hospital, thi det forberedende Arbejde, som maa gøres, inden jeg kan fremlægge et Forslag herom for Nøgtsdagen, vil tage saa lang Tid, at jeg ikke vil kunne vente at blive færdig, naar det skal bygges paa dette Overenskomstens Grundlag, med mindre jeg har Overenskomsten til den Tid, som i Forslaget er forudsat, og medmindre jeg da atter skal gøre mig skyldig i det, som der var Tale om i Gaar, at komme meget sent i Samlingen med et saa vigtigt Forslag. Jeg kan derfor ikke andet end fastholde Ønsket om, at man vil vedtage Overenskomsten uforandret. Jeg kan saaledes for det første ikke gaa ind paa det Endringsforslag, hvis Vedtagelse ogsaa jeg, efter hvad der nys er ytret, maa betragte som Hindring for, at den overhovedet kommer i Stand. Derved sigter jeg til Hovedendringsforslaget Nr. 7. De øvrige Endringer maa efter min bedste Overbevisning i hvert Tilfælde betragtes som overflødige; nogle af dem, f. Eks. de under Nr. 6 og under Nr. 5, 2det Stykke, ere i hvert Tilfælde kun grammatikalske Rettelser, og der er intet, der kan blive uthydligt i